

udtale rundt omkring i Landet, er Trang; jeg har hørt mange Udtalelser om, hvor ønskeligt det vilde være at komme ud af den Uklarhedstilstand, som hersker med Hensyn til Skolerne, og ved Siden deraf at faa en Vettelse for den oppørende Ungdom. Forøvrigt bærer jeg mig for den ærede Landsthingsmand som en Autoritet, jeg ikke kan stille mig op imod; men Hovedsagen er for mig denne: risikere vi ikke ved at vedtage dette Forslag, at hele Lovens gaar istaa, og at vi saa atter kunne vente aarevis paa Reformen? Skulle vi derfor ikke hellere gaa saa vidt i vor Resignation, at vi lade dette lille Tillæg gaa ud af Lovens i det Haab, at vi saa maaske kunne faa en Ende paa denne Sag? Dette er og har været Bevæggrunden for mig til at tale imod Vædringsforslaget.

Bloug: Ved at undertegne de Vædringsforslag, der ere stillede af den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (Madvig) i Forbindelse med flere Medlemmer, har jeg tilkjendegivet, at jeg ansaa det for rigtig, at der blev anstillet en skriftlig Prøve i et af de levende Sprog; men jeg skal ikke negte, at det undrede mig noget at se, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne havde stillet Tydsk op ved Siden af Fransk, ikke fordi jeg nærer saa stor Uvillie imod det tydske Sprog, at jeg ikke skulde kunne taale, at der afslagedes en Prøve i det ligesaagodt som i Fransk, men fordi jeg anser det for ikke ganske logisk efter hele Lovens Bygning at stille Fransk og Tydsk ved Siden af hinanden, imedens forøvrigt Fransk er stillet foran Tydsk, idet Fransk er gjort til det levende Sprog, der skal læres hele Skolen igjennem, hvormod de andre levende Sprog kun skulle læres indtil Overgangen i den øverste Klasse, indtil Adskillelsen sker, hvor det da tillades Disciplene at vælge frit imellem dem. Skulde der altsaa tages Mere med end Fransk, saa skulde ogsaa Engelsk være taget med. Det er her ikke noget Afgjørende for mig, at det ærede Medlem finder, at den engelske Grammatik læres saa let. Følgen af, at Engelsk ikke er taget med, forekommer mig at maatte blive, at saa ogsaa Tydsk maa udelades, og at der altsaa bliver en skriftlig Prøve

alene i Fransk. Der er desuden den meget fornøftige Grund herfor, som det ærede Medlem selv berørte og anerkjendte, at til at befordre det internationale Samkvem er Fransk dog det vigtigste af de nyere Sprog; og naar det ærede Medlem syntes at befrygte, at det skulde ophøre i politisk Henseende at være Verdenssproget, saa tror jeg ikke, der er den mindste Fare derfor; jeg ser ikke nogen Fare for, at dette Sprog skulde blive dehroniseret; jeg ser ikke noget andet Sprog, der skulde kunne træde istedet derfor; Engelsk vil det ganske vist ikke kunne blive, og Tydsk heller ikke. Jeg tror altsaa, at i det Dieblisk, man ordner det lærde Skolevæsen saaledes, at man foruden at sørge for, at Disciplene i Skolen kunne erholde den almindelige Dannelse, som kræves som Forberedelse til Universitetet, tillige indretter Skolen til Brug for Saadanne, der kun for dens egen Skyld vilde erhverve sig almindelig Dannelse, og som altsaa ønske at træde ud i det praktiske Liv efter at have benyttet Skolen paa denne Maade, er det langt vigtigere, at den fører dybere ind i det franske Sprog end i det tydske. Jeg skal ikke holde en Lovtale over „sjudsket“ Tydsk, men det er ganske vist, at det tydske Sprog ligger os saa nært, at der ikke hører stor Dvælse til i det daglige Samkvem at benytte dette Sprog, hvormod det for Nordboerne er vanskeligt at erhverve sig en saadan Kundskab i det franske Sprog, at man kan udtrykke sig nogenlunde forstaaeligt deri. Af praktiske Grunde tror jeg altsaa, at den første Del af Forslaget bør foretrækkes for den sidste, med andre Ord, at den første Halvdel bør vedtages, og den sidste Halvdel forkastes. Jeg holder ikke saa stivt paa den franske Stils Indførelse, at jeg ikke skulde kunne ofre den, hvis Lovforslaget derved skulde udsættes for nogen Fare, men det tror jeg ikke vil blive Tilfældet. Jeg skal derfor anbefale det høie Thing at stemme for den første Del af Vædringsforslaget til § 6, men derimod at forkaste den sidste Del.

Madvig: Den ærede 2den Landsthingsmand for 5te Kreds (Drenbøll) troede, at latinsk Stil var og blev en Byrde, fordi latinsk Stil indsendes til Undervisningsinspektøren